

Mál nr. 394/2013**M****og****vátryggingafélagið X v/starfsábyrgðartryggingar lögmanns Y.****Skaðabótakrafa á hendur lögmanni vegna ráðgjafar við gerð erfðaskráa.****Gögn.**

- 1) Málskot, móttakið 14.11.2013, ásamt fylgiskjölum
- 2) Tölvubréf X til nefndarinnar, dags. 9.12.2013.

Málsatvik.

Málsatvik eru þau að 8. júlí 1997 gerðu hjónin A og B sameiginlega erfðaskrá með aðstoð lögmannsins Y. Með erfðaskránni voru börn A gerð að erfingjum þeirra hjóna en B var barnlaus. Skyldi það hjónanna sem lengur lifði eiga rétt á setu í óskiptu búi. Í erfðaskránni var ákvæði þess efnis að hvorugt þeirra hjóna gæti breytt erfðaskránni án samþykkis hins. A lést árið 2001 og fékk B leyfi sýslumanns til setu í óskiptu búi sama ár. Hinn 9. ágúst 2005 gerði B nýja erfðaskrá og naut til þess liðsinnis sama lögmanns. Með nýju erfðaskránni lýsti B vilja sínum til að breyta ákvörðun um erfinga sína hvað hennar eignarhlut af eignum búsins varðaði og gerði hún systkini sín að erfingjum sínum. Af gögnum málsins má ráða að í mars 2009 hafi farið fram fram einkaskipti á búi A ogeignum búsins skipt á milli barna hans og eftirlifandi eiginkonu B. Þegar B lést í nóvember 2010 var dánarbú hennar tekið til opinberra skipta. Mtöldu sig rétta erfingja B en ekki systkini B á þeim grundvelli að erfðaskráin frá 1997 væri gild enda hefði ekki verið hægt að breyta henni án samþykkis A. Sóttu M rétt sinn fyrir dómi og féllst Hæstiréttur á kröfur þeirra með dómi 27. apríl 2012 í máli nr. 219/2012.

M telja að lögmaðurinn Y hafi bakað sér bótaábyrgð með rangri lögfræðiráðgjöf og gerð erfðaskrárinnar árið 2005 enda hafi Hæstiréttur dæmt hana ógilda. Hafa M óskað eftir greiðslu úr starfsábyrgðartryggingu lögmannsins hjá X og kvarta yfir höfnun X á bótaskyldu. M telja að lögfræðileg ráðgjöf lögmannsins Y hafi verið röng og gengið gegn afdráttarlausu ákvæði 49.gr. erfðalaga nr. 8/1962. Einnig telja M að lögmaðurinn Y hafi brugðist upplýsinga- og trúnaðarskyldum gagnvart þeim með því að upplýsa ekki um efni nýrrar erfðaskrár B á árinu 2005 þegar greiðslur fóru fram á árinu 2009 til M.

X hafnar bótaskyldu á þeim rökum að lögmaðurinn Y hafi ekki sýnt af sér saknæma hegðun með ráðgjöf sinni og gerð erfðaskrárinnar árið 2005. Lögfræðilegt mat Y hafi verið að réttaróvissa ríkti um skuldbindingargildi erfðaskrárinnar frá 1997 og ekki hafi verið sýnt fram á að sú ráðgjöf hafi verið röng á þeim tíma sem hún var veitt enda þótt dómstólar hafi síðar leyst úr þeirri óvissu. Þá hafi ekki saknæm háttsemi falist í gerð skjala í samræmi við vilja umbjóðandans B.

Álit.

Hin almenna sakarregla gildir um bótaábyrgð sérfræðinga með strangara sakarmati þó. Þótt sakarmatið sé strangara þegar ákvarða þarf ábyrgðs sérfræðinga þarf eftir sem áður að sýna fram á saknæma háttsemi, s.s. mistök eða vanrækslu og þarf tjónið að vera sennileg afleiðing þess. Í því máli sem hér er til umfjöllunar hefur ekki verið leitt í ljós að umræddur lögmaður hafi gert mistök í störfum sínum. Á það er fallist með X að ráðgjöf um tiltekna réttaróvissu varðandi þýðingu 49.gr. erfðalaga nr. 8/1962 er ekki röng þótt dómstólar leysi úr óvissu varðandi hagsmuni M og rétt þeirra á grundvelli þess ákvæðis síðar. Ekki verður heldur fallist á að lögmaðurinn Y hafi

brugðist trúnaðarskyldum gagnvart M. Af þessum ástæðum er ekki hægt að fallast á skaðabótaábyrgð Y.

Niðurstaða.

M eiga ekki rétt á greiðslu bóta úr starfsábyrgðartryggingu lögmannsins Y hjá X.

Reykjavík, 22. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Sævar Þór Jónsson hdl.